

Framställning till riksdagen

2019/20:RB6

Medgivande för Riksbanken att ge kredit till IMF

Sammanfattning

Riksbanken är finansiell motpart till Internationella valutafonden (IMF) för Sveriges räkning och tillhandahåller utländsk valuta ur valutareserven till IMF under flera olika finansieringsarrangemang. Grunden för medlemsländernas åtagande till IMF är de s.k. kvotresurserna som är permanenta och utgör länders medlemskapital i IMF. Därutöver finns de s.k. nya lånearrangemangen (New Arrangements to Borrow, NAB), som IMF kan använda som ”en andra försvarslinje”, om IMF:s utlåningskapacitet, som kommer från medlemskapitalet, behöver kompletteras. NAB skapades 1998 och är en temporär finansieringskälla, eftersom IMF vart femte år tar ställning till huruvida NAB fortfarande behövs under kommande period. Utöver NAB har IMF sedan 2009 tecknat temporära bilaterala låneavtal med ett antal medlemsländer, däribland Sverige. De bilaterala lånen fungerar som ”en tredje försvarslinje” och utgör i nuläget cirka en tredjedel av IMF:s resurser.

Frågan om huruvida IMF ska teckna nya bilaterala lån med sina medlemsländer, samt ifall NAB bör förlängas har diskuterats inom både IMF och EU det senaste året. Under sitt årsmöte i oktober 2019 presenterade IMF ett paketförslag för resurser, bestående av en fördubbling av NAB, med motsvarande minskning av de bilaterala lånade resurserna. Förslaget innebär att IMF:s totala resursnivå bibehålls i närtid. Paketet godkändes av IMF:s exekutivstyrelse i slutet av mars, under förutsättning att nationella parlament ger sitt godkännande. NAB är en mer långsiktig finansieringskälla än de bilaterala lånen. I NAB deltar också fler stora långivare, vilket möjliggör en bättre bördefördelning. För Sveriges del innebär reformen ett något minskat åtagande till IMF, eftersom Sveriges andel av de bilaterala lånen varit större än andelen i NAB. Under början av 2020 har IMF:s medlemsländer genom sin representation i

IMF:s styrelse gett stöd för resurspaketet eftersom man bedömer att det är viktigt att även framöver bibehålla IMF:s resurser på nuvarande nivå, givet den stora osäkerheten och riskbilden i den globala ekonomin.

Enligt Riksbankens bedömning utgör IMF:s resurser för utlåning ett nödvändigt stöd för stabiliteten i den globala ekonomin och det finansiella systemet. Det är därför befogat att Riksbanken medverkar till att bibehålla IMF:s utlåningskapacitet på nuvarande nivå.

Riksbanken föreslår därför i denna framställning att riksdagen medger att Riksbanken ingår avtal med IMF för att förlänga samt öka Riksbankens åtagande under NAB till 4,5 miljarder SDR (motsvarande ca 58 miljarder kronor¹) samt att förnya de bilaterala lånen. Förslaget innebär att de bilaterala lånen förnyas på sin nuvarande nivå på 7,4 miljarder SDR (motsvarande ca 95,4 miljarder kronor), men att de vid ikraftträdandet av ökningen av NAB minskar till 3,2 miljarder SDR (motsvarande ca 41,3 miljarder kronor). Sammantaget innebär förslagen att IMF:s nuvarande resursnivå bibehålls men att Sveriges åtagande gentemot IMF minskar med 1,7 miljarder SDR (motsvarande ca 21,9 miljarder kronor).

¹ Baserat på växelkursen den 2 juni 2020 då 1 SDR motsvarade 12,8937 kronor.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Förslag till riksdagsbeslut	4
Bakgrund och redogörelse för ärendet	5
Bakgrund	5
Sveriges medverkan i NAB	6
Sveriges medverkan i de bilaterala lånen	6
NAB:s användande och funktionssätt	7
De bilaterala lånen användande och funktionssätt	8
IMF:s aktuella förslag för de lånade resurserna	9
Överväganden och förslag	10
Bilaga 1 Deltagare i föreslaget NAB-arrangemang	12
Bilaga 2 Deltagare i de bilaterala låneavtalen	14

Förslag till riksdagsbeslut

Riksbanken föreslår att riksdagen medger att:

1. Riksbanken utökar Sveriges åtaganden i Internationella valutafondens lånearrangemang NAB till 4,5 miljarder SDR (motsvarande ca 58 miljarder kronor) samt förlänger det arrangemanget med ytterligare fem år från och med tidigast den 1 januari 2021.
2. Riksbanken får dels ingå ett avtal med Internationella valutafonden om en kredit på 7,4 miljarder SDR (motsvarande ca 95,4 miljarder kronor), dels minska den krediten till 3,2 miljarder SDR (ca 41,3 miljarder kronor) vid ikraftträdandet av lånearrangemanget enligt punkt 1.

Stockholm den 23 juni 2020

På direktionens vägnar

STEFAN INGVES

/Eva Kaaman Modig

Stefan Ingves (ordförande), Cecilia Skingsley, Anna Breman, Martin Flodén, Per Jansson och Henry Ohlsson har deltagit i beslutet.

Föredragande har varit Maria Kangas.

Bakgrund och redogörelse för ärendet

Bakgrund

Riksbanken är finansiell motpart till Internationella valutafonden (IMF) för Sveriges räkning, vilket bland annat innebär att Riksbanken tillhandahåller utländsk valuta ur valutareserven till IMF för vidareutlåning till andra länder. Åtaganden till IMF kan liknas vid garanterade kreditlinor där IMF:s stadgar och Riksbankens avtal med IMF reglerar gränserna för vad IMF kan begära av Riksbanken. Riksbanken deltar i finansiering av IMF under flera olika arrangemang. Riksbankens åtagande gentemot IMF denomineras i särskilda dragningsrätter (SDR), som är den räkneenhet IMF oftast använder.

Efter finanskrisens utbrott 2008 och den efterföljande skuldskrisen i Europa behövde flera länder vända sig till IMF för att söka finansiellt stöd och IMF:s utlåning ökade markant. Sedan 2009 har IMF:s medlemsländer vid ett flertal tillfällen beslutat om förstärkta resurser, för att kunna möta medlemsländernas lånebehov. IMF bedömer att nuvarande resursnivå bör bibehållas även fortsättningsvis för att kunna täcka eventuella lånebehov från medlemsländer. IMF:s medlemsländer gav sitt stöd till denna bedömning vid årsmötet i oktober 2019 och under 2020 har IMF:s medlemsländer dessutom genom sin representation i IMF:s styrelse gett stöd för resurspaketet. Därefter har den ekonomiska krisen i spåren av coronapandemin, där ett stort antal länder har vänt sig till IMF för finansiellt stöd, ytterligare ökat det förväntade behovet av finansiering från IMF.

Grunden till IMF:s resurser är dess medlemskapital (s.k. kvotresurser). Till det bidrar alla IMF:s medlemsländer. Det är också medlemskapitalet som styr ländernas röststyrka i IMF och det är den finansieringskälla som IMF använder i första hand. Därutöver finns möjlighet för IMF att få kompletterande finansiering under de s.k. nya lånearrangemangen (NAB), som kan användas om medlemskapitalet bedöms som otillräckligt. Därutöver har IMF sedan 2009 även ingått bilaterala låneavtal med medlemsländer, vilka i sin tur kan användas om kvotresurserna och NAB faller under en kritisk gräns. De ursprungliga bilaterala lånen som tecknades 2009 och 2010 användes av IMF, men sedan dessa har man även förstärkt de andra försvarslinjerna (t ex dubbleringen av medlemskapitalet som trädde i kraft 2016) vilket inneburit att IMF inte behövt utnyttja de efterföljande bilaterala låneåtagandena.

Medlemskapitalet är den av IMF:s resurskällor som tar längst tid att förändra eftersom det är permanent och även styr länders röststyrka i IMF. NAB är ett multilateralt arrangemang där förändringar kräver bred enighet och är en temporär finansieringskälla som beslutas för fem år i taget. Bilaterala lån är än

mer tidsbegränsade, hittills med maximalt fyra års löptid, och formerna kan i större utsträckning påverkas av enskilda medlemsländer.

Sveriges medverkan i NAB

NAB bildades 1998 och utgörs av en uppsättning kreditavtal mellan IMF och 40 medlemsländer, däribland Sverige genom Riksbanken, och omfattar totalt i dagsläget ca 182 miljarder SDR. Riksbankens nuvarande åtagande under NAB motsvarar cirka 2,3 miljarder SDR (ca 29,7 miljarder kronor). Den innevarande NAB-perioden löper ut i november 2022. IMF:s exekutivstyrelse fattade den 16 januari 2020 beslut om att föreslå en dubblering av NAB. Sverige ingår i den Nordisk-baltiska valkretsen, som i nuläget representeras i exekutivstyrelsen av exekutivdirektör Mika Pösö från Finland. Den nya NAB-perioden är tänkt att starta den 1 januari 2021, och fortlöpa till den 31 december 2025, förutsatt att deltagare motsvarande minst 85 procent av kapitalet i NAB-avtalet ratificerar ändringarna. Dubbleringen av NAB-avtalet innebär ett åtagande om 4,5 miljarder SDR (ca 58 miljarder kronor) för Sverige.

Om det på grund av Sveriges betalningsbalans och tillgängliga reserver inte anses rimligt att förvänta sig att Sverige lånar ut pengar, kan Riksbanken be om att inte behöva delta i utlåningen.

Riksdagen medgav 1997 att Riksbanken för Sveriges del biträdde det inom IMF fattade beslutet om deltagande i NAB för en femårsperiod (bet. 1996/97:FiU16). Riksdagen medgav våren 2003 att Riksbanken förlängde deltagandet i NAB med ytterligare en femårsperiod (bet. 2002/2003:FiU17). Samma sak skedde våren 2008 (bet. 2007/08:FiU17). Riksdagen medgav i januari 2011 att Riksbanken ökade det svenska åtagandet i NAB till ett belopp om 4,44 miljarder SDR (bet. 2010/11:FiU17). Riksdagen godkände vidare en minskning av NAB för Sveriges del i november 2011 i samband med att medlemskapitalet ökade i motsvarande grad (bet. 2011/12:FiU16). Riksdagen medgav hösten 2016 att Riksbanken förlängde deltagandet i NAB med ytterligare en femårsperiod (bet. 2016/17:FiU29).

Sveriges medverkan i de bilaterala lånen

De bilaterala lånen tillkom i samband med ökningen av IMF:s utlåning i spåren av finanskrisen. De temporära bilaterala lån som IMF ingick med ett antal medlemsländer 2009 och 2010 har sedan dess förlängts två gånger. Liksom i NAB deltar 40 länder, och avtalen omfattar i dagsläget totalt ca 318 miljarder SDR. Riksbankens nuvarande åtagande inom de bilaterala lånen är cirka 7,4 miljarder SDR, eller 95,4 miljarder kronor. Det nya avtalet reglerar att IMF har rätt att låna maximalt 7,4 miljarder SDR, samma maxbelopp som tidigare lån. När dubbleringen av NAB träder i kraft minskar beloppet till 3,2 miljarder SDR, motsvarande cirka 41,3 miljarder kronor.

Det nya åtagandet att låna ut under det bilaterala låneavtalet föreslås träda i kraft den 1 januari 2021, och fortlöpa till den 31 december 2023. Därefter har

IMF, efter Riksbankens medgivande och IMF:s styrelses godkännande, möjlighet att förlänga avtalet ytterligare ett år till den 31 december 2024.

Riksbankens åtagande att låna ut under avtalet kan pausas av IMF, ifall Riksbanken begär en omprövning, om det på grund av Sveriges betalningsbalans och tillgängliga reserver inte anses rimligt att förvänta sig att Sverige lånar ut pengar. Ett sådant beslut fattas av IMF:s styrelse efter att ha beaktat Sveriges skäl för begäran. En sådan begäran brukar normalt inte avslås. Likaså kan Riksbanken, av samma skäl som ovan, begära förtida återbetalning av utlånade medel. Även detta beslut fattas av IMF:s styrelse efter att ha beaktat Sveriges skäl. IMF har även rätt att låna ut under Riksbankens avtal i syfte att betala tillbaka ett lån till en annan långivare som begär förtida återbetalning. Om en sådan situation uppstår får IMF låna ut de medel som behövs så länge det finns utestående fordringar till ett långivarland under 2020 års avtal och givet att det finns outnyttjat låneutrymme under Riksbankens avtal.

Riksdagen medgav våren 2010 att Riksbanken för Sveriges del ingick avtal om att delta i de bilaterala lånen, samt medgav hösten 2012 en förlängning av Sveriges bilaterala låneavtal, vilket upprepades våren 2017 (bet. 2009/10:FiU13, bet. 2012/13:FiU17 och bet. 2016/17:FiU28).

NAB:s användande och funktionssätt

Samma år som NAB skapades, 1998, aktiverades det för att bidra till finansieringen av IMF:s utlåning till Brasilien. Sedan användes inte NAB fram till den globala finanskrisen, då NAB användes för utlåning till ett flertal länder under åren 2011–2016. För att NAB ska kunna aktiveras krävs det att deltagare motsvarande minst 85 procent av kapitalet i NAB-avtalet ger sitt godkännande. När NAB är aktiverat kan IMF använda dessa resurser för att finansiera utlåning till medlemsländer. År 2011 ändrades systemet för aktivering av NAB, från att aktiveras från fall till fall, till att aktivering skedde under sexmånadersperioder. NAB aktiverades under det nya systemet första gången i april 2011, och aktiverades sedan nio påföljande gånger. I samband med att IMF:s medlemskapital ökade i januari 2016 gjorde IMF bedömningen att dessa medel skulle vara tillräckliga för att finansiera IMF:s utlåning i närtid, och NAB försattes därför i viloläge den 25 februari 2016. Detta innebär att nya utlåningsprogram som beslutas av IMF:s styrelse inte kan finansieras med NAB-medel (per den första juni) utan att beslut om aktivering av NAB fattas. Sannolikheten att NAB kommer att aktiveras i spåren av coronapandemin bedöms dock av IMF vara stor. Per den första juni 2020 hade IMF använt cirka 20 procent av Riksbankens totala NAB-åtagande, vilket innebär att 112 miljoner SDR av Riksbankens NAB-åtagande var utbetalt till IMF.

Varje enskild dragning under avtalet denomineras i SDR medan de faktiska transaktionerna mellan IMF och Riksbanken oftast regleras i amerikanska dollar. Riksbanken har rätt att välja vilken av vissa angivna valutor (amerikanska dollar, euro, brittiska pund, japanska yen eller kinesiska yuan) som lånas ut

under avtalet. IMF har rätt att återbetala lånet i antingen någon av dessa valutor, i svenska kronor eller i SDR.

Om IMF utnyttjar låneavtalet med Riksbanken kan den som huvudregel låna medlen i högst tio år från lånetillfället. Tio år är den längsta återbetalningsperiod IMF beviljar i sin utlåning. IMF kan dock, med långgivarens medgivande, ytterligare förlänga återbetalningstiden med ytterligare upp till fem år. Detta syftar till att skydda IMF från likviditetsrisk för den händelse att något av IMF:s programländer inte betalar tillbaka sina lån i tid.

Riksbanken erhåller ränta från IMF på utestående medel. Räntan är densamma som medlemsländerna får vid annan utlåning till IMF, den så kallade SDR-räntan. Denna är en sammanvägd marknadsränta som varierar över tid. SDR-räntan har ett golv på 0,05 procent. Sedan krisen 2008 har SDR-räntan legat på, eller mycket nära räntegolvet. IMF betalar ränta till Riksbanken vid fyra tillfällen per år.

De bilaterala lånens användande och funktions sätt

Villkoren för IMF:s upplåning från medlemsländerna regleras i IMF:s stadgar, i IMF:s riktlinjer för upplåning och i de bilaterala låneavtal IMF tecknar med respektive långgivare. För att försäkra likabehandling beslutar IMF:s styrelse om ett standardavtal för de bilaterala lånen vars huvudsakliga villkor inte kan frångås i bilaterala avtalsförhandlingar. Avtalen kan emellertid skilja sig marginellt från varandra beroende på landspecifika juridiska förutsättningar. I IMF:s riktlinjer för utlåning fastslås också att IMF över tid ska sträva efter en jämn bördefördelning mellan långgivarländerna inom varje lånekategori.

De bilaterala lånen måste aktiveras för att IMF ska ha rätt att utnyttja dem. För att de bilaterala lånen ska aktiveras krävs att IMF:s kvarvarande medel för utlåning understiger en nedre gräns på 100 miljarder SDR och att det nya lånearrangemanget NAB är aktiverat eller är tomt på resurser. Dessutom måste bilaterala långgivare motsvarande 85 procent av kapitalet i rösta för en aktivering. Att aktiveringen av låneavtalen sker genom röstning är ett sätt att öka långgivarnas inflytande.

Precis som i fallet med NAB denomineras dragningar under de bilaterala lånen i SDR, men kan regleras i den valuta som avtalats. Återbetalningsperioden och erhållen ränta är densamma.

IMF:s aktuella förslag för de lånade resurserna

För att öka långsiktigheten och säkerställa ett så brett deltagande bland medlemsländerna som möjligt, kom IMF under sitt årsmöte i oktober 2019 med ett paketförslag för de två temporära resursarrangemangen. Förslaget innebär en dubbling av NAB från nuvarande 182,4 miljarder SDR, till 364,7 miljarder SDR, med motsvarande minskning av de bilaterala lånen. NAB-arrangemanget ses som en mer långsiktig och stabil finansieringskälla för IMF, där också fler stora bidragsgivare deltar. Vidare är bidragen i NAB i högre grad fördelade i proportion till ländernas kvotandelar (ägarkapital), vilka styr inflytandet i IMF. Omfördelningen av resurser från de bilaterala lånen till NAB möjliggör därför en bättre bördefördelning.

IMF:s exekutivstyrelse fattade den 16 januari 2020 beslut om att godkänna dubblingen av NAB, vilket betyder att NAB-medlemmarna har fram till 31 december 2020 på sig att godkänna förändringarna i NAB-avtalet, inklusive dubblingen, som skulle träda i kraft den 1 januari 2021. Annars löper NAB-avtalet i sin nuvarande form på t.o.m. november 2022. En medlem kan välja att inte godkänna ändringarna i avtalet. Det medför att medlemmen inte ingår det nya avtalet och då behåller sitt tidigare NAB-avtal. Varje enskild deltagare har enligt NAB:s regelverk rätt att avsluta sitt deltagande i NAB om de meddelar IMF senast sex månader före den innevarande NAB-perioden löper ut.

IMF:s exekutivstyrelse fattade den 30 mars 2020 beslut om att godkänna förlängningen och den föreslagna minskningen av de bilaterala lånen. Riksbankens bilaterala lån med IMF om 7,4 miljarder SDR löper ut den 31 december 2020. Med det nya förslaget skulle de bilaterala lånen träda i kraft på nuvarande nivå den 1 januari 2021, men storleken på lånet minskar när ökningen av NAB träder i kraft. För Sveriges del innebär det en dryg halvering av de bilaterala lånen till 3,2 miljarder SDR. Dubblingen av NAB och förlängningen av de bilaterala lånen ska enligt planen träda ikraft samtidigt, det vill säga Sveriges åtagande inom NAB ökar med 2,5 miljarder SDR, medan de bilaterala lånen minskar med 4,2 miljarder SDR. Det innebär att det svenska åtagandet minskar med cirka 1,7 miljarder SDR. Minskningen beror på att Sverige haft en relativt större andel i de bilaterala lånen än i NAB. Om ikraftträdandet av NAB, som kräver att länder som står för minst 85 procent av resurserna ratificerar avtalet i sina nationella beslutsprocesser, skulle dra ut på tiden, så fördröjs även minskningen av de bilaterala lånen.

Överväganden och förslag

Av 7 kap. 4 § andra stycket lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank framgår att Riksbanken, efter medgivande av riksdagen, får i valutapolitiskt syfte bevilja kredit till internationella finansorgan som Sverige är medlem i. Om Riksbanken ska förlänga det svenska deltagandet i NAB eller ingå ett bilateralt låneavtal med IMF krävs således riksdagens medgivande.

Riksbanken instämmer i IMF:s bedömning att utsikterna för den globala ekonomin är osäkra och att behovet av ett välfinansierat IMF är stort även framöver. Riksbanken instämmer i IMF:s bedömning att det finns ett behov av fortsatt tillgång till lånade resurser genom NAB och bilaterala lån för att kunna täcka eventuella lånebehov från medlemsländer.

Utlåning till IMF är förknippad med mycket låg risk. Riksbanken lånar ut medel till IMF som i sin tur lånar vidare till tredje land och det är IMF som i första hand bär kreditrisken. IMF är även så kallad prioriterad fordringsägare, vilket innebär att återbetalningar av lån från IMF ska prioriteras framför andra långivare. Om en betalningsinställelse från ett låntagarland till IMF trots allt skulle ske så finns det ett reservkonto på IMF som syftar till att täcka eventuella kreditförluster. Hittills har IMF aldrig åsamkats några förluster vid sin utlåning.

Eftersom alla andra deltagare i NAB förväntas förlänga sina åtaganden förefaller det rimligt att även Sverige gör det för att bibehålla en rimlig bördefördelning. Riksbanken anser därför att det är lämpligt att förlänga Riksbankens åtagande i NAB i enlighet med IMF:s förslag.

Vidare är det lämpligt att Riksbanken fortsatt deltar även i IMF:s bilaterala lånearrangemang, och därmed bidrar till den breda internationella överenskommelsen att bibehålla IMF resurskapacitet. Ett alternativ hade varit att öka NAB mer, och därmed minska behovet av bilaterala lån ytterligare, men eftersom tillräckligt stöd bland medlemsländerna saknades för en ännu större NAB-ökning (dvs. mer än en dubblering) föreslås istället en kombination av dessa. Riksbanken anser att den föreslagna omfördelningen av lånade resurser från bilaterala lån till NAB är motiverad eftersom den skapar en större stabilitet, långsiktighet och bättre bördefördelning i IMF:s resurser.

Mot denna bakgrund föreslår därför Riksbanken att riksdagen medger att Riksbanken ingår ett låneavtal med IMF som förlänger samt ökar Sveriges åtagande under NAB med fem år från och med tidigast den 1 januari 2021 i enlighet med IMF:s förslag. Riksbanken åtagande under NAB motsvarar därmed ca 4,5 miljarder SDR, vilket motsvarar 58 miljarder kronor.

Vidare föreslår Riksbanken att riksdagen medger att Riksbanken ingår ett bilateralt låneavtal med IMF som ger IMF rätt att låna upp till 7,4 miljarder SDR (95,4 miljarder kronor), från och med den 1 januari 2021, vilket vid

ikraftträdandet av NAB-dubbleringen minskar till 3,2 miljarder SDR (41,2 miljarder SEK).

BILAGA 1

Deltagare i föreslaget NAB-arrangemang

Tabell 1 Sammanställning NAB-förslaget och dess deltagare*Miljarder SDR*

	Nuvarande	Dubbling
Japan	33,51	67,02
USA	28,20	56,40
Kina	15,86	31,72
Tysklands centralbank	12,89	25,78
Frankrike	9,48	18,96
Storbritannien	9,48	18,96
Italien	6,90	13,80
Saudiarabien	5,65	11,31
Schweiz centralbank	5,54	11,08
Holland	4,59	9,19
Brasilien	4,44	8,88
Indien	4,44	8,88
Ryssland	4,44	8,88
Belgien	3,99	7,99
Kanada	3,87	7,75
Spanien	3,41	6,81
Korea	3,34	6,69
Mexiko	2,54	5,08
Sveriges riksbank	2,26	4,51
Australien	2,22	4,44
Norge	1,97	3,93
Österrike	1,82	3,64
Danmarks centralbank	1,63	3,26
Polens centralbank	1,29	2,57
Finland	1,13	2,27
Portugals centralbank	0,78	1,57
Chiles centralbank	0,69	1,38
Singapore	0,65	1,30
Luxemburg	0,49	0,99
Kuwait	0,34	0,68

Filippinernas centralbank	0,34	0,68
Israels centralbank	0,34	0,68
Cypern	0,34	0,68
Hongkongs centralbank	0,34	0,68
Malaysia	0,34	0,68
Nya Zeeland	0,34	0,68
Sydafrika	0,34	0,68
Thailand	0,34	0,68
Summa	180,57	361,15

Anmärkning: Det är även möjligt att Grekland och Irland kommer att delta i NAB-arrangemanget. Räknar man även deras åtaganden summerar totalen istället till 364,74 miljarder SDR.

BILAGA 2

Deltagare i de bilaterala låneavtalen

Tabell 2 Sammanställning av deltagare och belopp för de bilaterala lånen, före och efter NAB-dubblering*Miljarder SDR*

	Nuvarande	Post-NAB-dubblering
Algeriets centralbank	3,60	1,60
Australien	4,60	2,00
Österrikes centralbank	4,90	2,10
Belgiens centralbank	8,00	3,40
Brasiliens centralbank	7,30	2,80
Bruneis centralbank	0,20	0,10
Kanada	8,20	3,50
Chiles centralbank	1,00	0,30
Kina	31,30	15,50
Tjeckiens centralbank	1,20	0,50
Danmarks centralbank	4,20	1,80
Estlands centralbank	0,30	0,10
Finlands centralbank	3,00	1,30
Frankrike	25,10	10,80
Tysklands centralbank	33,20	14,30
Indiens centralbank	7,30	2,80
Italiens centralbank	18,80	8,10
Japan	43,70	18,80
Korea	10,90	4,70
Litauens centralbank	0,60	0,20
Luxemburg	1,60	0,70
Malaysias centralbank	0,70	0,30
Maltas centralbank	0,20	0,10
Mexikos centralbank	7,30	3,10
Nederländernas centralbank	10,90	4,70
Nya Zeeland	0,70	0,30
Norges centralbank	6,00	2,60
Perus centralbank	1,10	0,50
Filippinernas centralbank	0,70	0,30

Polens centralbank	5,00	2,20
Rysslands centralbank	7,30	2,80
Saudiarabien	10,90	4,70
Singapores centralbank	2,90	1,30
Slovakien	1,20	0,50
Sloveniens centralbank	0,70	0,30
Sydafrikas centralbank	1,50	0,60
Spanien	11,90	5,10
Sveriges riksbank	7,40	3,20
Schweiz centralbank	6,40	2,80
Thailands centralbank	2,90	1,30
Turkiets centralbank	3,60	1,60
Storbritannien	9,20	4,00
Summa	317,50	137,70

Anmärkning: De bilaterala lånen kan tecknas i andra valutor än SDR. I tabellen visas motsvarande belopp i miljarder SDR enligt växelkurs i slutet av februari 2020. Nya deltagare i 2021 års bilaterala lån är Estland samt Litauen.